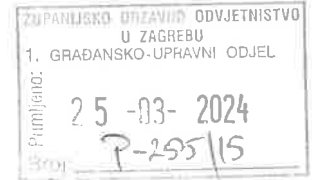

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-2394/2015-54

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Jasenka Rundek

Datum pravomoćnosti: 30.01.2024.

Datum ovršnosti: 12.03.2024.

Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

Dokument je elektronički potpisan:

JASENKA RUNDEK

Vrijeme potpisivanja:

25-03-2024

13:38:45

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732

L=ZAGREB

S=RUNDEK

G=JASENKA

CN=JASENKA RUNDEK

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: 4. P-2394/2015

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

I

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, po sucu toga suda Jasenki Rundek, u pravnoj stvari tužitelja BIOTRON d.o.o., Ozalj, Karlovačka cesta 124, OIB: 17525141953, kojeg zastupa punomoćnik Goran Božić, odvjetnik u Zagrebu, Trg bana Josipa Jelačića 3, protiv 1. tuženika HRVATSKI OPERATOR TRŽIŠTA ENERGIJE d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 284, OIB: 75801633608, kojeg zastupaju odvjetnici iz Laktić & partneri odvjetničkog društva d.o.o., u Zagrebu, Selska cesta 90a i 2. tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO GOSPODARSTVA, Zagreb, Ulica grada Vukovara 78, OIB: 75801633608, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, radi isplate i naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave dana 13. rujna 2023., u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika prvotuženika i punomoćnika drugotuženika, objavljene dana 20. listopada 2023.

r i j e š i o j e

Tužba je povučena za iznos od 789.700,71 EUR/ 5.950.000,00 HRK

i

p r e s u d i o j e

1. Tužitelj se odbija s tužbenim zahtjevom koji glasi:

"Tuženici društvo HRVATSKI OPERATOR TRŽIŠTA ENERGIJE d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 284, OIB: 75801633608 i REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO GOSPODARSTVA, Zagreb, Ulica grada Vukovara 78, OIB: 75801633608 dužni su solidarno platiti tužitelju društvu BIOTRON d.o.o., Ozalj, Karlovačka cesta 124, OIB: 17525141953, iznos od 887.212,98 EUR/6.684.706,16 HRK s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama u visini eskontne stope Hrvatske

¹Fiksni tečaj konverzije je 7,53450 kuna.

tuženiku istovremeno kada i povlaštenim proizvođačima. Iz obrazloženja predmetne odluke razvidno je da povlašteni proizvođači nisu bili izvješćivani o maksimalno poticanoj količini biogoriva kao i da su dovedeni u zabludu u pogledu dostupnih sredstava na ime poticajnih sredstava za proizvodnju biogoriva za prijevoz.

Drugotuženik nije postupio sukladno čl. 10. Zakona o biogorivima jer nije izradio Izvješće o provedbi nacionalnog akcijskog plana za prethodnu godinu. S obzirom da proizvođači nisu bili informirani da su iskorištene kvote poticanja za određenu godinu, pa tako ni tužitelj, nastavili su proizvodnju i prodaju po zadanoj cijeni koja je 40% manja od proizvodne, odnosno tržišne cijene.

Zbog postupanja 1. i 2. tuženika pored neisplate poticaja za ukupno 2.361.180,00 litara biodizela tužitelju je nastala šteta u iznosu od 5.950.000,00 kn koji iznos bi povlašteni proizvođač prihodovao od povlaštenih kupaca i distributera prodajući biodizel, a također mu je i nastala šteta na ime penala koje je morao isplatiti za već ugovorene poslove u inozemstvu, te šteta na ime penala u odnosu prema poslovnim partnerima, krajnjim korisnicima i distributerima.

Tužitelj tužbom traži da mu tuženici solidarno plate iznos od 12.634.706,16 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka, a koji se odnosi na nastalu štetu, a u daljnjem tijeku postupka tužitelj je djelomično povukao tužbeni zahtjev naveden u izreci rješenja.

2. U odgovoru na tužbu 1. tuženik ističe prigovor litispendencije, jer se o istoj stvari vode upravni sporovi na Upravnom sudu u Zagrebu protiv odluka 2. tuženika, također ističe prigovor nenadležnosti ovog suda jer smatra da je nadležan Upravni sud. U cijelosti se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu te ističe da je 2. tuženik neke odluke 1. tuženika poništavao jer nisu na dostatan način obrazložene, a 1. tuženik je u ponovljenim postupcima ispravio nedostatke, pa je 2. tuženik odbio žalbe tužitelja. Smatra da tužbu treba odbaciti zbog nenadležnosti i zbog postojanja litispendencije jer se o istom pitanju vode upravni sporovi u kojima tužitelj osim poništenja odluka drugotuženika traži isplatu poticaja. Oспорava osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva.

3. Drugotuženik u odgovoru na tužbu ističe prigovor stvarne nenadležnosti ovog suda, budući da su za ovaj postupak nadležni upravni sudovi, a tužitelj u upravnim sporovima može podnijeti zahtjeve radi isplate i naknade štete sukladno Zakonu o upravnim sporovima. Također ističe prigovor litispendencije jer je tužitelj pred upravnim sudom pokrenuo više upravnih sporova protiv drugotuženika, a u kojima je postavio i zahtjeve za isplatu novčanih iznosa pa drugotuženik ističe prigovor litispendencije.

Podredno predlaže prekid postupka do pravomoćnog okončanja ranije pokrenutih upravnih sporova u predmetima Usl-2202/2013 i Usl-2264/2014. Drugotuženik se protivi tužbi u pogledu osnove i visine jer nisu ispunjene pretpostavke za odgovornost predviđene čl. 14. Zakona o sustavu državne uprave jer ne postoji protupravnost i uzročna veza između nezakonitog ili nepravilnog rada tijela državne uprave i nastale štete. Drugotuženik je kao nadležno drugostupanjsko tijelo u više navrata poništavao odluke prvotuženika postupajući sukladno pozitivnim zakonskim propisima te ni na koji način nije došlo do protupravnosti u postupanju. Prava i obveze 1. i 2. tuženika ne proizlaze iz odluka i rješenja koja su dužna donositi, nego isključivo iz važećih propisa, te nije točno da postoji zakonski propisana obveza 1. i 2. tuženika da povlaštene proizvođače obavijeste o dosegnutoj maksimalno poticanoj količini biogoriva. Zahtjevi tužitelja za isplatu poticaja za

5. Podneskom od 3. lipnja 2016. tužitelj ističe da je u upravnim postupcima koji se navode u podnescima 1. i 2. tuženika poduzimao radnje kako bi osporio nezakonite odluke, a upravni sporovi su pokrenuti protiv odluka kojima su mu odbijeni zahtjevi za isplatom poticaja i isti su pokrenuti nakon pokretanja ove parnice. U upravnom sporu tužitelj se ne može pouzdati da će upravni sud donijeti meritornu odluku i odlučiti o njegovom pravu i interesu jer upravni sud ima pravo na diskrecijsku ocjenu da mu priroda stvari ne omogućuje da donese takvu odluku pa u tom postupku nije tražio naknadu štete. Prigovor stvarne nenadležnosti ovog suda je neosnovan jer u konkretnom slučaju tužbeni zahtjev tužitelja nije usmjeren na poništenje upravnih akata, nego na naknadu štete.

U podnesku tuženika od 12. listopada 2016. 2. tuženik ističe da je tužitelj u upravnom sporu po tužbi Usl-420/16 kod Upravnog suda u Rijeci potraživao iznos od 4.070.188,30 kn, a koji iznos potražuje za mjesec studeni 2012. s osnove naknade štete uvećan za zakonske zatezne kamate.

Po tužbi Usl-2264/14 tužitelj potražuje iznos od 13.843,46 kn, a također isti iznos potražuje i u ovom postupku. Tužitelj u ovom parničnom postupku i u upravnim sporovima potražuje iste iznose obrazlažući ih drugom pravnom osnovom.

Podneskom od 23. prosinca 2019. 2. tuženik je dostavio presude Upravnog suda u Rijeci br. Usl-774/16 od 5. svibnja 2017., presudu Upravnog suda u Zagrebu br. Usl-2264/14 od 15. listopada 2017. i presudu Upravnog suda u Rijeci br. Usl-420/16 od 5. svibnja 2017. zajedno sa presudama Visokog upravnog suda RH, te su odbijeni tužbeni zahtjevi kojima je tužitelj tražio poništenje rješenja Ministarstva zaštite okoliša i energetike te zahtijevao isplatu novčanih poticaja.

Podneskom od 6. veljače 2020. 1. tuženik je naveo da je trima pravomoćnim presudama upravnih sudova utvrđeno da ne postoji protupravna radnja 1. tuženika jer je 1. tuženik ispravno primijenio materijalno pravo kada je odbio zahtjev tužitelja na isplatu poticaja za biogorivo, koja isplata je predmet ovog spora, a da je neobjavljivanje podataka o maksimalno poticajnoj količini biogoriva pravno irelevantno za pitanje isplate poticaja u konkretnom slučaju. Stoga nema uzročno-posljedične veze između radnje 1. tuženika i nastale štete tužitelja. Odluke upravnih sudova izražene u pravomoćnim presudama temelje se na istom činjeničnom stanju i na istim pravnim normama na koje se tužitelj poziva u ovom postupku, zbog čega navedene pravomoćne presude obvezuju naslovni sud. Eventualna šteta tužitelju je nastala kao posljedica isključivo skrivljenog ponašanja tužitelja jer je sukladno čl. 10. ZOO-a morao postupati povećanom pažnjom prilikom vođenja svojeg poslovanja, što tužitelj nije učinio.

U daljnjem tijeku postupka prvotuženik i drugotuženik su ostali kod prigovora dvostruke litispendencije i prigovora presuđene stvari zbog donošenja odluka povodom upravnih sporova u kojima je tužitelj odbijen s tužbenim zahtjevom.

6. Pravomoćnim rješenjem ovog suda P-2394/15 od 25. travnja 2022. odbijen je prigovor stvarne nenadležnosti suda, prigovor dvostruke litispendencije i pravomoćno presuđene stvari.

7. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u odluku HROTE od 30. studenoga 2012. u odluku HROTE od 20. prosinca 2012. odluku HROTE od 28. siječnja 2013. u odluke HROTE od 23. svibnja 2013. u rješenje Ministarstva gospodarstva od 17. travnja 2013. u rješenje Ministarstva gospodarstva od 16. kolovoza 2013. u odluku HROTE od 27. rujna 2013. u izvješće o prikupljanju i

zahtjeve za isplatu poticaja i bilo im je odobreno za količine iz 2013. i 2014. godine, ali je ostala sporna 2012. godina. Proizvodnja biodizela prestala je 2015. godine jer je završio nacionalni akcijski plan koji je donesen 2009. a vrijedio je do 2020. Obraćao se pisanim putem Ministarstvu gospodarstva i prvotuženiku, međutim nije dobio pisani odgovor. Pretrpio je štetu koja predstavlja razliku između proizvodne cijene i cijene goriva koje su donesene temeljem odluke Vlade za 10.; 11. i 12. mj. 2012. što je iznosilo oko 6.500.000,000,00 kn. Imao je zaključene Ugovore na godišnjoj, polugodišnjoj i kvartalnoj bazi sa cca 80 ugovornih partnera. Podaci o visini poticaja su se javno objavljivali sukladno odluci Vlade, dok se podaci o ukupnom broju poticaja povlaštenih proizvođača nisu objavljivali. Po njegovom tumačenju s obzirom da je pravnik postojala je obveza da se takvi podaci objavljuju po Zakonu o biogorivima. Nije nikada dobio dopis od prvo i drugotuženika da ne postoji takva obveza o davanju podataka. Nije imao mogućnost usklađivati svoju proizvodnju sa raspoloživim iznosom poticaja na temelju izvještaja prvotuženika i drugotuženika u 2012. godini. Te podatke nije mogao saznati, iako ih je pokušavao saznati. Kako u 2012. nisu isplaćeni poticaji, naručenu robu nije mogao platiti, a za robu koju je ugovarao u 2013.g. nije dobio dovoljno rabata, pa su dobavljači tražili naknadu štete od 6.500.000,000,00 kuna.

9. Svjedok Kristina Čelić bila je zaposlena u Ministarstvu gospodarstva od 2007. do 2012. godine i bila je načelnica Sektora za energetiku. Koliko je njoj poznato nije postojala zakonska obaveza ovjere izvješća o ukupnom broju ostvarenih poticaja, svih povlaštenih proizvođača biodizela. Nije joj poznato zašto nije odobren poticaj Biotronu tijekom 2012.g. Postojale su kvote koje se mogu poticati i definirane su u programu potpora od 2011. do 2014. godine. Poticaj se odobravao u količinama koji je bio propisan programom i nije se mogao odobriti kada su odobrene količine premašene. Kada se radi o programima državnih poticaja vodi se računa o sveukupnom Europskom tržištu. Moguće je da je taj program objavljen u 2013. godini, a Zakon o biogorivima je donesen 2011. godine. U slučaju da se isplati nedozvoljena potpora u nedozvoljenom iznosu, Vlada Republike Hrvatske mora platiti kaznu. Cijena proizvodnje biodizela u 2011. i 2012.g. na tržištu je bila viša od cijene redovnog dizela kao što je i sada. Sredstva koja su bila prikupljena za poticaje bila su namjenska. Proizvođači su mogli pratiti kvote poticaja putem nacionalnog programa koji je javno objavljen. Nije joj poznato da je prvotuženik objavljivao izvješća o maksimalno poticajnim količinama, ali koliko se sjeća to nije bilo propisano Zakonom. Količina praižvedenog biogoriva koja je premašena u odnosu na plan poduzetnika nije mogla biti predmet poticaja, ako je kvota za sve proizvođače bila ispunjena.

10. Svjedok Dubravka Brkić zaposlena je kod HROTE od 2005. godine te je bila u Odjelu za poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora. Poznato joj je da tužitelju nije bio odobren poticaj za 10.; 11. i 12. mjesec 2012. godine zato što je bila ispunjena godišnja kvota za odobravanje poticaja. HROTE nije imao obvezu objavljivati ukupan broj ostvarenih poticaja svih ovlaštenih proizvođača, a niti Ministarstvo gospodarstva nije imalo obvezu objavljivati takve podatke. Od Igora Kruheka, nisu nikada dobili službeni pisani upit o navedenom pitanju. Igor Kruhek je inače kontaktirao sa Senkom Klepo u vezi sa dokumentacijom vezanom za poticaje. Tužitelj je bio u mogućnosti prilagoditi proizvodnju biodizela s obzirom na prijavljenu količinu od 7.000.000,00 litara i na ostvarenu količinu od 8.260.000,00 litara biodizela. HROTE nije imao nikakvu zakonsku obvezu objavljivati informacije o ukupnom broju ostvarenih poticaja. Povlaštene proizvođači su mogli znati za ukupan

Izvješće o provedbi godišnjeg plana obveznika koje sadrži podatke i analizu ispunjenja obveze stavljanja biogoriva na tržište u prethodnoj godini i buduće mjere. Izvješće se podnosi Ministarstvu do kraja veljače tekuće godine za prethodnu godinu. Obveza Ministarstva je obavljati upravni nadzor nad provedbom zakona i propisa.

Tužitelj nije bio jedini povlašteni proizvođač, a u kolovozu 2012. je skoro ispunio plan proizvodnje, pa je bilo za očekivati da će zatražiti obavijest o tome koliko je ukupno ostvareno poticaja od svih povlaštenih proizvođača i da li je dosegnuta maksimalna poticana količina biogoriva o čemu je kao poduzetnik morao voditi računa, a u smislu čl. 10. Zakona o obveznim odnosima. Stoga tužitelj nije imao osnova očekivati daljnje isplate poticaja za 10., 11. i 12. mjesec 2012. jer je već bila dosegnuta maksimalna poticana količina biogoriva te bi svaka daljnja isplata novčanih poticaja bila protivna zakonskim odredbama.

Iz priloženih odluka prvotuženika razvidno je da su ispravno primijenjeni Zakon o biogorivima u prijevozu te Uredba o poticanju proizvodnje biogoriva za prijevoz te ne postoji protupravna radnja, budući da tužitelj nije imao pravo na isplatu poticaja koja je predmet tužbenog zahtjeva, pa ne postoji šteta na strani tužitelja, a niti ne postoji kauzalni neksus između radnje prvotuženika i nastale štete na strani tužitelja.

14. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. i 155. Zakona o parničnom postupku te su prema uspjehu u sporu prvotuženiku i drugotuženiku dosuđeni parnični troškovi u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (N.N. 37/22, 126/22).

Prvotuženiku su dosuđeni troškovi za sastav podneska od 6. veljače 2020. u iznosu od 15.980,49 EUR/120.405,00 HRK, ročište od 12. veljače 2020. u iznosu od 15.980,49 EUR/120.405,00 HRK, podnesak od 27. veljače 2020. u iznosu od 15.980,49 EUR/120.405,00 HRK, ročište od 15. rujna 2020. u iznosu od 15.980,49 EUR/120.405,00 HRK, podnesak od 23. listopada 2020. u iznosu od 11.632,49 EUR/87.645,00 HRK, žalba na rješenje od 16. svibnja 2022. u iznosu od 5.815,25 EUR/43.815,00 HRK, ročište od 1. prosinca 2022. u iznosu od 11.632,49 EUR/87.645,00 HRK, ročište od 21. veljače 2023. u iznosu od 11.632,49 EUR/87.645,00 HRK, ročište od 3. svibnja 2023. u iznosu od 11.632,49 EUR/87.645,00 HRK, ročište od 13. rujna 2023. u iznosu od 11.632,49 EUR/87.645,00 HRK, objava presude u iznosu od 99,54 EUR/750,00 HRK, PDV25% u iznosu od 31.999,80 EUR/241.102,50 HRK, što ukupno iznosi 159.999,00 EUR/1.205.512,50 HRK.

Drugotuženiku su dosuđeni troškovi za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 19.908,42 EUR, za podnesak od 29. ožujka 2016. u iznosu od 19.908,42 EUR, za podnesak od 12. listopada 2016. u iznosu od 19.908,42 EUR, za sastav podneska od 23. prosinca 2019. iznos od 19.908,42 EUR, za ročište 12. veljače 2020. u iznosu od 19.908,42 EUR, za sastav podneska od 9. travnja 2020. u iznosu od 19.908,42 EUR, za sastav žalbe od 11. svibnja 2022. u iznosu od 10.653,66 EUR, ročište od 1. prosinca 2022. u iznosu od 9.954,21 EUR, za ročište od 21. veljače 2023. u iznosu od 19.908,42 EUR, za ročište 3. svibnja 2023. u iznosu od 19.908,42 EUR, za ročište od 13. rujna 2023. u iznosu od 19.908,42 EUR, što ukupno iznosi 199.783,65 EUR/1.505.269,91 HRK.

Broj zapisa: **9-3085e-76c6e**

Kontrolni broj: **0feab-f8314-5e5be**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASENKA RUNDEK, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.